

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2010, č. j. 1283/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2012, č. j. 11 A 295/2011 - 73,

takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 1. 2012, č. j. 11 A 295/2011 - 73, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se v řízení před Krajským soudem v Brně domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 13. 5. 2010, č. j. 1283/10, jímž žalovaná zrušila své předchozí rozhodnutí o určení advokáta ze dne 18. 2. 2010, č. j. 444/10. Usnesením ze dne 30. 6. 2010, č. j. 30 A 59/2010 - 8, krajský soud postoupil věc Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému.

[2] Rozhodnutí o postoupení věci žalobce napadl kasační stížností, o níž Nejvyšší správní soud rozhodl usnesením ze dne 27. 7. 2011, č. j. 6 Ads 82/2011 - 51.

[3] V navazujícím řízení městský soud žalobce usnesením č. j. 11 A 295/2011 - 64 ze dne 9. 11. 2011 vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu. Žalobce, kterému byla výzva řádně doručena, na ni nereagoval.

[4] Usnesením ze dne 3. 1. 2012, č. j. 11 A 295/2011 - 73, pak městský soud rozhodl tak, že žalobci nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobce k úhradě soudního poplatku vyzval, výzva mu byla řádně doručena, avšak

zůstala bez odezvy. Městský soud uvedl, že mu je z jeho úřední činnosti známo, že žalobce je příjemcem příspěvku na živobytí - dne 22. 1. 2010 byl městskému soudu zaslán opis rozhodnutí Městského úřadu v Poličce ze dne 4. 1. 2010, jímž bylo rozhodnuto o změně dávky příspěvku na živobytí, a dne 27. 12. 2011 zaslal žalobce soudu potvrzení téhož úřadu ze dne 6. 12. 2011, podle něhož je žalobce stále příjemcem příspěvku na živobytí. Dále žalobce dne 14. 3. 2011 zaslal soudu posudek Okresní správy sociálního zabezpečení v Českých Budějovicích ohledně invalidity a ztráty pracovní schopnosti žalobce. Přestože tedy žalobce v posuzované věci výslovně nepožádal o přiznání osvobození od placení soudních poplatků, městský soud s ohledem na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2011, č. j. 6 Ads 66/2011 - 39, posoudil žádost žalobce o zproštění poplatku ze dne 21. 1. 2010, evidovanou u městského soudu pod sp. zn. Spr 362/2010, podle jejího obsahu a zabýval se otázkou, zda jsou v případě žalobce splněny podmínky pro přiznání osvobození.

[5] Při tomto posouzení však městský soud dospěl k závěru, že žaloba zjevně nemůže být úspěšná, neboť jí žalobce napadl rozhodnutí, jímž mu žalovaná určila advokáta k zastupování v blíže specifikovaném soudním řízení. Toto rozhodnutí navíc pouze cituje, či v některých aspektech konkretizuje, zákonná pravidla stanovená v zákoně č. 85/1996 Sb., o advokacii. Námitky žalobce jsou tak v podstatě nesouhlasem s podmínkami, které pro poskytování právních služeb určeným advokátem stanoví samotný zákon.

[6] Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Stěžovatel zde namítá, že předmětem řízení před městským soudem nebylo rozhodnutí o určení advokáta, dále, že soud osvobozuje tam, kde to zjevně není vůbec třeba a že náležitostí správního rozhodnutí nemohou být „zákonná pravidla“. Stěžovatel rovněž poukázal na to, že mu městský soud v jeden den doručil negativní rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudního poplatku i výzvu k jeho úhradě.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), a tuto kasační stížnost podal včas. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen a že neuhradil soudní poplatek za toto řízení. Za situace, kdy je předmětem kasačního přezkumu usnesení, jímž stěžovateli nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, by však trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku či podmínce povinného zastoupení znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 19. 3. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77).

[8] Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovateli v jeho námitce, že předmětem řízení před městským soudem skutečně nebylo rozhodnutí žalované o určení advokáta ze dne 2. 7. 2010, č. j. 1537/10, které je uvedeno v záhlaví napadeného usnesení a jehož obsahem je zřejmě i v usnesení argumentováno. Řízení v nyní posuzované věci, vedené u městského soudu pod sp. zn. 30 A 59/2010, bylo řízením o podání žalobce ze dne 4. 6. 2010, jímž tento napadl rozhodnutí žalované ze dne 13. 5. 2010, č. j. 1283/10, o zrušení určení advokáta k poskytnutí právní služby.

[9] Z uvedeného je zřejmé nejen to, že městský soud nesprávně označil napadené správní rozhodnutí v záhlaví svého usnesení, ale rovněž, že nemůže obstát jeho argumentace o zjevné bezúspěšnosti žaloby proti rozhodnutí o určení advokáta. Rozhodnutí o zrušení určení advokáta, proti němuž žaloba stěžovatele skutečně směřovala, naopak pro stěžovatele představuje rozhodnutí svou povahou negativní, v němž navíc žalovaná svůj postup poměrně dostatečně odůvodnila, a to nikoli pouze citací zákonných podmínek, ale popisem vývoje vztahu mezi advokátem a stěžovatelem.

[10] Vzhledem k tomu, že městský soud zcela zaměnil napadené správní rozhodnutí, shledal Nejvyšší správní soud napadené usnesení soudu nepřezkoumatelným podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. S ohledem na to se Nejvyšší správní soud již nezabýval dalšími námitkami stěžovatele a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení.

[11] S ohledem na to, že Nejvyšší správní soud kasační stížnosti vyhověl a zrušil napadené soudní rozhodnutí na č. l. 73, nepřihlížel již k žádosti stěžovatele o zaslání soudního spisu k nahlédnutí ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, kterou stěžovatel odůvodnil právě rozporem mezi zrušeným soudním rozhodnutím a jinou písemností založenou ve spise.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Městský soud v Praze v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu